

DOBAI PÉTER

*Kezdetben volt az emlék**„Nekem soha nem volt anyám.”**Emily Dickinson*

Kezdetben volt az IGE. Így szól a Szentírás.
 Kezdetben volt a TETT. Ezt hirdette Goethe.
 De nem! Mégsem. Kezdetben volt az EMLÉK.
 Sem Ige, sem Tett, az Emlék volt a Kezdet!
 Emléked már akkor létezett, amikor még meg
 sem születtél, mielőtt még a világra jöttél volna:
 emlék voltál, mások emléke, ki tudja kié? Kiké?
 Valaha vajon megismered-e őket? Soha.
 Jövevénye egy pillanatnak s máris annak emléke vagy.
 Emléke vagy egy jövődő jelennek,
 (már benned a térítő távlat)
 mely eljő, mely lesz: nélküled – – –
 A játék nem volt játék,
 hiába játszottál annyit...
 Lassan megállt a hinta,
 a labda messze elgurult,
 messze, egy régi, ifjú, hősi,
 soha meg sem történt táncos tavaszba,
 melynek virágai mégis nyílnak
 máig és mindörökké – – –
 Ó, az a tágas, sugaras erdőtisztás, az a mező,
 az a mély májustenger!
 Hullámainak fényes lombsora!
 Ott mi még találkozunk, Mari. Valaha.
 Nem is kell hozzá hely, sem idő!
 Egyszer.

Ceruzahegyzős